



## Arrest

nr. 315 116 van 21 oktober 2024  
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X  
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. BAELDE  
Koning Albert I-laan 40/00.01  
8200 SINT-MICHIELS

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IV<sup>de</sup> KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, op 3 juli 2024 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 juni 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 augustus 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 september 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat J. BAELDE.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De eerste bestreden beslissing, genomen ten aanzien van eerste verzoekende partij, A. K., zijnde de echtgenote van tweede verzoekende partij, neemt de motivering van de beslissing ten aanzien van tweede verzoekende partij integraal over daar eerste verzoekende partij wat haar verzoek betreft volledig steunt op dezelfde asielmotieven als deze voorgehouden door haar echtgenoot.

De tweede bestreden beslissing, genomen ten aanzien van tweede verzoekende partij, S. K., luidt als volgt:

#### *"A. Feitenrelaas*

*U verklaarde een Armeens staatsburger te zijn, geboren op (...) 1960 en afkomstig uit Gumri. U bent gehuwd met K. A. (...) (O.V. (...)). Jullie hebben samen één zoon, K. H. (...) (O.V. (...)). Ongeveer in 2000 kreeg u problemen met enkele leden van het toenmalige stadsbestuur in Gumri. Om die reden vertrok u naar Frankrijk waar u een verzoek om internationale bescherming indiende. Uw echtgenote kwam eveneens naar*

Frankrijk samen met jullie zoon. In 2005 of 2006 werd u door de Franse autoriteiten gerepatrieerd naar Armenië. Uw echtgenote en zoon gingen in die periode in Oekraïne. Ongeveer zes of zeven maanden later vertrok u naar Oostenrijk waar u ook een verzoek om internationale bescherming indiende. Uw echtgenote en uw zoon kwamen eveneens naar Oostenrijk. U ontving een negatieve beslissing inzake uw beschermingsverzoek. Jullie bleven echter in Oostenrijk. U richtte er een eigen poetsbedrijf op. Op een bepaald moment vernam u dat uw zoon homoseksueel was. In 2017 keerden jullie terug naar Armenië. Uw problemen met het voormalige stadsbestuur waren ondertussen opgelost. U en uw echtgenote woonden opnieuw in jullie huis in Gumri. U begon te werken als taxichauffeur. Jullie zoon huurde een appartement in Echmiadzin en werkte daar eveneens als taxichauffeur. Hij begon in het geheim een relatie met een zekere J. (...). Zijn vader was een neef van (...) S. B. (...). Op 31 maart 2019, op uw verjaardag, kwam jullie zoon op bezoek bij jullie in Gumri. U zag wel dat hij erg angstig was, maar hij wilde niet zeggen wat er aan de hand was. Op een bepaald moment werd er aan de deur gebeld. Toen uw echtgenote de deur opendeed, stonden er twee personen die eisten dat uw zoon naar buiten zou komen omdat ze hem enkele vragen wilden stellen. Een derde persoon wachtte in de wagen. Uw zoon ging naar buiten en werd meteen door deze personen in elkaar geslagen. Ze probeerden hem onder dwang mee te nemen in hun wagen. U kwam tussenbeide en zorgde ervoor dat uw zoon kon vluchten. U werd zelf ook geslagen. Uw echtgenote werd verbrand aan haar arm. Jullie buren belden de politie die ter plaatse kwam. Toen de politieagenten vernamen dat uw zoon homoseksueel was, wilden ze jullie niet helpen. Uw zoon bleef daarna in Echmiadzin. U vernam dat J. (...) psychische problemen kreeg en door zijn familie naar Israël werd gebracht voor een medische behandeling. In oktober 2019 kochten jullie een huis in Hadrut. U was van plan om het huis in Gumri te verkopen en daar te gaan wonen. Het huis moest eerst nog gerenoveerd worden voor jullie er konden gaan wonen. Op 7 december 2019 belde jullie zoon u op. Hij vertelde dat hij samen met J. (...) in het geheim naar het huis in Hadrut was gegaan. De familieleden van J. (...) waren ook naar daar gekomen en hadden hem in elkaar geslagen. De politie bracht uw zoon naar het ziekenhuis. Uit vrees voor de familie van J. (...), was hij naar Echmiadzin gevlucht waar hij ondergedoken was. Drie dagen later stapten vier personen in uw taxi in. U herkende hen als de lijfwachten van S. B. (...). Deze personen vroegen u om hen naar een afgelegen begraafplaats te brengen. Daar sleurden ze u uit de wagen en vroegen ze waar uw zoon was. Toen u zei dat u het niet wist, sloegen ze u in elkaar. Bewoners van het naburige dorp brachten u naar het ziekenhuis in Gumri. U diende klacht in bij de politie. U verklaarde tegenover de politie dat (...) hiertoe opdracht had gegeven. De politie wilde u ook deze keer niet helpen. U belde uw echtgenote op die de neef van uw moeder verwittigde. Hij kwam u ophalen in het ziekenhuis en bracht u naar zijn huis. Jullie verbleven vanaf dan bij hem. In december 2019 vertrok jullie zoon uit Armenië. Hij ging naar Frankrijk waar hij een verzoek om internationale bescherming indiende. In januari 2020 vertrok u samen met uw echtgenote met de wagen naar Georgië. Vandaaruit gingen jullie naar Turkije. Jullie reisden vervolgens via Bulgarije en Roemenië naar Frankrijk. U kon er geen nieuw verzoek om internationale bescherming indienen. Uw echtgenote diende er wel een verzoek om internationale bescherming in. Jullie reisden vervolgens samen met jullie zoon verder naar België waar jullie op 20 februari 2020 een verzoek om internationale bescherming indienden. In het opvangcentrum kreeg uw zoon omwille van zijn geaardheid problemen met andere verzoekers. Daarop gingen jullie naar Duitsland waar jullie op 5 juni 2020 ook een beschermingsverzoek indienden. Jullie werden echter teruggestuurd naar België. Op 2 september 2020 nam de Dienst Vreemdelingenzaken in hoofde van uw zoon een beslissing van weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater) omdat Polen verantwoordelijk werd bevonden voor de behandeling van zijn beschermingsverzoek. Op 2 maart 2021 werd hij teruggestuurd naar Polen. Uw zoon ging vervolgens naar Frankrijk waar hij op 12 mei 2021 eveneens een beschermingsverzoek indiende. Hij kwam daarna terug naar België en diende hier op 16 augustus 2021 een tweede verzoek in.

Ter staving van uw verzoek legde u een kopie van uw rijbewijs voor.

#### B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U gaf bij aanvang van uw eerste persoonlijk onderhoud weliswaar aan dat u maagproblemen had (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 22/02/2021, p. 2). Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt evenwel dat dit onderhoud op een normale wijze plaatsvond. U maakte ook op geen enkel moment melding van het feit dat u fysiek niet in staat zou zijn geweest om uw relaas uiteen te zetten of om aan het persoonlijk onderhoud deel te nemen. Bij aanvang van uw tweede persoonlijk onderhoud verklaarde u dan weer dat het niet goed met u ging. U legde uit dat u overal pijn had omwille van reuma in uw gewrichten. U beweerde voorts dat u zich door uw gezondheidsproblemen niet alles meer kon herinneren (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 14/03/2024, p. 2). Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt echter dat ook dit onderhoud op een normale wijze plaatsvond. Wat betreft uw beweerde geheugenproblemen, kan worden opgemerkt dat u ter staving hiervan geen enkel medisch of psychologisch attest voorlegde waaruit zou blijken dat uw cognitief geheugen dermate aangetast is waardoor u niet in staat zou zijn om een coherent en consistent relaas naar voren te brengen. U maakte ook deze keer op geen enkele moment melding van het feit dat u fysiek of mentaal niet in staat zou zijn geweest om uw

*relaas uiteen te zetten of om aan het persoonlijk onderhoud deel te nemen. U kan bijgevolg niet aannemelijk maken dat de door u aangehaalde medische en psychologische problemen u effectief zouden verhinderen om uw rechten te kunnen doen gelden of dat ze een valabele reden zouden vormen om niet aan uw verplichtingen te voldoen.*

*Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.*

*U verklaarde dat u in geval van terugkeer naar Armenië vervolging vreest vanwege S. B. (...) en zijn familie omwille van het feit dat uw zoon, die homoseksueel is, een relatie had met één van hun familieleden (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 22/02/2021, p. 3, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13).*

*Er dient echter te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vervolgingsrelaas aannemelijk te maken omwille van onderstaande redenen.*

*Vooreerst dient er op gewezen te worden dat uw verklaringen tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal met betrekking tot de aanval op jullie zoon in jullie huis in Gumri op 31 maart 2019 niet overeenstemden met de verklaringen die hierover afgelegd werden door uw echtgenote. U verklaarde namelijk dat u uw zoon toen hielp om te ontsnappen aan zijn aanvallers waarna hij naar Echmiadzin vluchtte. U stelde voorts dat de burens tijdens deze aanval de politie gebeld hadden, dat u vervolgens tegenover de politieagenten een verklaring aflegde, maar dat ze u niet wilden helpen (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 22/02/2021, p. 7, 8). Uw echtgenote verklaarde daarentegen echter dat de politie niet ter plaatse is gekomen en dat u ook geen klacht bij de politie hebt ingediend (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal van K. A. (...) d.d. 23/02/2021, p. 4, 5). Ze beweerde voorts dat u uw zoon na deze aanval zelf met de wagen naar Echmiadzin hebt gebracht (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal van K. A. (...) d.d. 23/02/2021, p. 4, 8), wat eveneens in strijd is met uw verklaringen. Toen uw echtgenote op deze tegenstrijdige verklaringen gewezen werd, beweerde ze dat zich toen niet goed voelde, dat ze naar een familielid ging en niet alles gezien heeft (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal van K. A. (...) d.d. 23/02/2021, p. 8). Deze verklaringen bieden evenwel geen aanvaardbare uitleg voor de vastgestelde tegenstrijdigheid. Aangezien u en uw echtgenote zich op dezelfde vervolgingsfeiten beroepen, kan redelijkerwijs immers verwacht worden dat uw echtgenote toch op de hoogte is van dergelijke essentiële elementen in jullie vervolgingsrelaas en dat jullie hierover ook eensluidende verklaringen afleggen.*

*Bovendien bleken zowel uw verklaringen als de verklaringen van uw echtgenote tijdens jullie eerste persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal ook tegenstrijdig te zijn met jullie verklaringen in de vragenlijst van het Commissariaat-generaal, die ingevuld werd op de Dienst Vreemdelingenzaken. U stelde in de vragenlijst namelijk dat de vriend van uw zoon op een bepaald moment zelfmoord had gepleegd waarna zijn familie nog meer woedend werd op uw zoon (zie vragenlijst Commissariaat-generaal, vraag nr. 3.5). Uw echtgenote verklaarde in de vragenlijst eveneens dat de vriend van jullie zoon gestorven was. Hij pleegde zelfmoord of werd vermoord. Daarna werd jullie zoon niet meer met rust gelaten (zie vragenlijst Commissariaat-generaal van K. A. (...), vraag nr. 3.5). Tijdens jullie eerste persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal verklaarden zowel u (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 22/02/2021, p. 8, 11), als uw echtgenote (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal van K. A. (...) d.d. 23/02/2021, p. 6), in strijd met jullie eerdere verklaringen dat de vriend van jullie zoon wel een zelfmoordpoging ondernam door medicatie in te nemen maar dat hij daarna door zijn familie naar Israël werd gebracht voor een medische behandeling. U beweerde dat dit gebeurde na de aanval op jullie huis in Gumri in maart 2019 en dat de familie van J. (...) jullie daarna gedurende enige tijd zelfs met rust liet (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 22/02/2021, p. 8, 10). Toen u en uw echtgenote op deze tegenstrijdige verklaringen gewezen werd, ontkenen jullie in de vragenlijst dergelijke verklaringen afgelegd te hebben (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 22/02/2021, p. 12 en notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 23/02/2021, p. 7), wat geen afdoende uitleg biedt om de vastgestelde tegenstrijdigheden te weerleggen. De verklaringen van u en uw echtgenote werden na het onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken aan jullie voorgelezen en jullie hebben ze ook voor akkoord ondertekend. U en uw echtgenote verklaarden bij aanvang van jullie eerste persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal ook geen opmerkingen te hebben bij het verloop van het onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken (zie notities persoonlijk onderhoud d.d. 22/02/2021, p. 2 en notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal van K. A. (...) d.d. 23/02/2021, p. 2).*

*Wat betreft de aanval op jullie zoon in Hadrut, verklaarde u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal dat hij jullie daarna opbelde. Uw zoon vertelde jullie dat hij na de aanval door de politie naar het ziekenhuis gebracht werd en dat hij vervolgens naar Echmiadzin gevlucht was (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 22/02/2021, p. 3, 9). Uw echtgenote beweerde in haar eerste persoonlijk onderhoud daarentegen aanvankelijk dat u zelf uw zoon ging ophalen in het ziekenhuis in Hadrut en dat u hem vervolgens naar Echmiadzin bracht (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal van K. A. (...) d.d. 23/02/2021, p. 5). Later tijdens hetzelfde persoonlijk onderhoud wijzigde ze dan haar eerdere verklaringen en stelde ze dat jullie zoon zelf naar Echmiadzin is gegaan (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal van K. A. (...) d.d. 23/02/2021, p. 7). Tijdens haar*

tweede persoonlijk onderhoud kon uw echtgenote merkwaardig genoeg enkel zeggen dat jullie zoon in Hadrut nog problemen kende, maar ze wist niet meer wat er dan juist gebeurd was (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal van K. A. (...) d.d. 23/02/2021, p. 2). U verklaarde tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud nog dat u na de aanval op uzelf, drie dagen na de vlucht van uw zoon naar Echmiadzin, in het ziekenhuis bij de politie klacht indiende tegen uw aanvallers (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 22/02/2021, p. 6). Uw echtgenote dacht dat u toen wel klacht indiende bij de politie, maar ze was er eigenlijk niet zeker van (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal van K. A. (...) d.d. 23/02/2021, p. 6).

Dergelijke tegenstrijdige, incoherente en weinig overtuigende verklaringen aangaande feiten die toch betrekking hebben op de kern van jullie asielrelaas, ondermijnen de algemene geloofwaardigheid van jullie beider verklaringen op fundamentele wijze. Van een verzoeker om internationale bescherming mag immers worden verwacht dat hij coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan worden nagegaan of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Wat betreft de door u aangehaalde medische problemen (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 14/03/2024, p. 2, 3) tenslotte, kan er op gewezen worden dat deze problemen geen verband houden met de criteria zoals bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U verklaarde dat er in Armenië geen goede artsen of adequate medische behandelwijzen voorhanden zijn en dat u in België betere medische zorgen kan krijgen (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 14/03/2024, p. 3). Uit deze verklaringen blijkt echter niet dat de toegang tot de noodzakelijke medische zorgen u in Armenië intentioneel geweigerd zou worden. Bijgevolg kan uit uw verklaringen niet afgeleid worden dat er in verband hiermee sprake zou zijn van een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid, en/of fysieke integriteit. Voor deze medische problemen dient u zich zodoende te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Bovenstaande vaststellingen zijn niet van die aard dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden.

Het door u voorgelegde document, met name de kopie van uw rijbewijs, is niet van die aard dat het afbreuk kan doen aan bovenstaande argumentatie, aangezien het louter persoonsgegevens bevat die hier niet direct in twijfel getrokken worden.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus kan aan een verzoeker om internationale bescherming de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend indien het willekeurige geweld als gevolg van het gewapende conflict in zijn land van herkomst een zodanig niveau bereikt dat er gegronde redenen zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar dit land of, in voorkomend geval, naar de desbetreffende regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980.

Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt (zie de COI Focus beschikbaar op de website van het CGVS [via de link https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/huidige-situatie-het-kader-van-het-conflict-met-azerbeidzjan-en-deovergave-van-nagorno](https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/huidige-situatie-het-kader-van-het-conflict-met-azerbeidzjan-en-deovergave-van-nagorno)), heeft een staakt-het-vuren in de herfst van 2020 een einde gemaakt aan het gewapende conflict tussen Armenië en Azerbeidzjan in Nagorno-Karabach. In september 2022 laaiden de spanningen in het grensgebied van Nagorno-Karabach weer op. Op 14 september 2022 werd een staakt-het-vuren ondertekend. In september 2023 capituleerden de Armeense separatisten van Nagorno-Karabach na een kort offensief van Azerbeidzjan, zonder tussenkomst van de Armeense autoriteiten.

Hoewel er nog steeds militaire confrontaties plaatsvinden aan de grens tussen Armenië en Azerbeidzjan, is dit gewapende geweld sporadisch, weinig intensief en beperkt tot grensgebieden. Het aantal burgerslachtoffers van deze grensconflicten blijft beperkt. Tijdens de eerste negen maanden van 2023 vielen er tien doden en elf gewonden onder burgers. We stellen ook vast dat de meeste personen die tijdelijk hun huizen hadden verlaten na de confrontaties op 13 en 14 september 2022, inmiddels naar hun huizen zijn teruggekeerd.

Wat u betreft, moet worden opgemerkt dat u uit Gumri komt, een gebied dat niet in de buurt van de voormelde regio's ligt en niet door dergelijke incidenten wordt getroffen.

Er dient ook te worden opgemerkt dat er besprekingen zijn begonnen tussen Armenië en Azerbeidzjan om tot een vredesakkoord tussen de twee staten te komen en dat de bijeenkomsten om dit te bereiken zijn geïntensiveerd. In deze context zijn angsten en geruchten over een nieuwe militaire escalatie tussen de twee landen niets meer dan ongegronde speculaties.

Gelet op de bovenstaande vaststellingen en na een grondig onderzoek van alle beschikbare informatie moet worden geconcludeerd dat de situatie in de regio waaruit u afkomstig bent, niet beantwoordt aan de criteria van artikel 48/4, § 2 c) van de wet van 15 december 1980, dat bescherming biedt in de uitzonderlijke situatie waarin willekeurig geweld als gevolg van een gewapend conflict een zodanig niveau bereikt dat er gegronde

*redenen zijn om aan te nemen dat indien een burger zou worden teruggezonden naar het desbetreffende land of in dit geval naar de desbetreffende regio, hij louter door zijn aanwezigheid aldaar zou worden blootgesteld aan een reëel risico op ernstige schade als bedoeld in het voormelde artikel 48/4, §2 c).*

*Volledigheidshalve dient er nog op gewezen te worden dat in hoofde van uw zoon, K. H. (...) (O.V. (...)), een beslissing tot erkenning van de hoedanigheid van vluchteling werd genomen. In verband hiermee kan worden opgemerkt dat elk beschermingsverzoek individueel onderzocht wordt waarbij rekening wordt gehouden met de persoon van de verzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de situatie in het land van herkomst op het ogenblik van het nemen van de beslissing aangaande het verzoek.*

### *C. Conclusie*

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”*

## 2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroepende partijen zich op de schending van artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 62, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

2.2.1. Waar verzoekende partijen in hun verzoekschrift verwijzen naar artikel 3 EVRM, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houden de bestreden beslissingen op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partijen de motieven van de bestreden beslissingen volledig kennen en inhoudelijk aanvechten. Zij maken verder niet duidelijk op welk punt deze motivering hen niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hen bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.3. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissingen met recht wordt gemotiveerd dat in hoofde van verzoekende partijen geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hun rechten werden gerespecteerd en dat zij konden voldoen aan hun verplichtingen.

De motivering in de bestreden beslissing genomen ten aanzien van eerste verzoekende partij luidt in dit verband als volgt:

*“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.*

*U gaf bij aanvang van uw eerste persoonlijk onderhoud weliswaar aan dat u last hebt van astma (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 23/02/2021, p. 2). Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt evenwel dat dit onderhoud op een normale wijze plaatsvond. U maakte ook op geen enkel moment melding van het feit dat u fysiek niet in staat zou zijn geweest om uw relaas uiteen te zetten of om aan het persoonlijk onderhoud deel te nemen. Bij aanvang van uw tweede persoonlijk onderhoud gaf u opnieuw aan dat u last had van astma en dat u hierdoor moest hoesten. U verklaarde echter zelf dat u zowel fysiek als mentaal in staat was om aan het persoonlijk onderhoud deel te nemen (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 14/03/2024, p. 2). Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt voorts dat ook dit onderhoud op een normale wijze plaatsvond. U maakte ook deze keer op geen enkel moment melding van het feit dat u fysiek niet in staat zou zijn geweest om uw relaas uiteen te zetten of om aan het persoonlijk onderhoud deel te nemen.*

*Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”*

In de bestreden beslissing genomen ten aanzien van tweede verzoekende partij wordt hieromtrent het volgende gemotiveerd:

*“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.*

*U gaf bij aanvang van uw eerste persoonlijk onderhoud weliswaar aan dat u maagproblemen had (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 22/02/2021, p. 2). Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt evenwel dat dit onderhoud op een normale wijze plaatsvond. U maakte ook op geen enkel moment melding van het feit dat u fysiek niet in staat zou zijn geweest om uw relaas uiteen te zetten of om aan het persoonlijk onderhoud deel te nemen. Bij aanvang van uw tweede persoonlijk onderhoud verklaarde u dan weer dat het niet goed met u ging. U legde uit dat u overal pijn had omwille van reuma in uw gewrichten. U beweerde voorts dat u zich door uw gezondheidsproblemen niet alles meer kon herinneren (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 14/03/2024, p. 2). Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt echter dat ook dit onderhoud op een normale wijze plaatsvond. Wat betreft uw beweerde geheugenproblemen, kan worden opgemerkt dat u ter staving hiervan geen enkel medisch of psychologisch attest voorlegde waaruit zou blijken dat uw cognitief geheugen dermate aangetast is waardoor u niet in staat zou zijn om een coherent en consistent relaas naar voren te brengen. U maakte ook deze keer op geen enkele moment melding van het feit dat u fysiek of mentaal niet in staat zou zijn geweest om uw relaas uiteen te zetten of om aan het persoonlijk onderhoud deel te nemen. U kan bijgevolg niet aannemelijk maken dat de door u aangehaalde medische en psychologische problemen u effectief zouden verhinderen om uw rechten te kunnen doen gelden of dat ze een valabele reden zouden vormen om niet aan uw verplichtingen te voldoen.*

*Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”*

Verzoekende partijen slagen er niet in om deze motieven te ontkrachten. Zij voeren aan dat zij “niet meer zo jong (zijn)” en dat tweede verzoekende partij ernstige medische problemen heeft, doch blijven zij in gebreke aan te tonen dat zij dientengevolge niet of onvoldoende bij machte zouden zijn (geweest) om hun procedure internationale bescherming te doorlopen, om in dit kader de verschillende gehoren te volbrengen en om hun asielaas daarbij op een gedegen wijze uiteen te zetten, en dit omdat hen niet de nodige, aan hun specifieke noden aangepaste, bijkomende steunmaatregelen werden verleend. Dient te worden herhaald dat uit de notities van hun persoonlijke onderhouden blijkt dat hun gehoren op normale wijze zijn geschied en dat zij op geen enkel moment aangaven fysiek en/of mentaal niet in staat te zijn om hun relaas uiteen te zetten of om aan de persoonlijke onderhouden deel te nemen. Uit het thans door hen bijgebrachte medische attest (bijlage 7 van het verzoekschrift) blijkt dat bij tweede verzoekende partij kanker werd vastgesteld en dat zij hiervoor dient te worden behandeld, doch kan uit dit attest niet worden afgeleid dat zij niet of onvoldoende bij machte zou zijn (geweest) om haar procedure internationale bescherming te doorlopen, om in dit kader de verschillende gehoren te volbrengen en om haar asielaas daarbij op een gedegen wijze uiteen te zetten.

Dient derhalve te worden besloten dat verzoekende partijen niet concreet aantonen of hard maken dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseren zij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duiden zij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van hun verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissingen gedane beoordeling.

2.2.4. De Raad wijst erop dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status, Genève, 1992, nr. 205). Hij dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht (die eerder reeds werd aangegeven in Europese richtlijnen en rechtspraak) vereist dus van een verzoeker om internationale bescherming dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielaas. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet

correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. Indien de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staaft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten enkel geen bevestiging indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.5. Bij terugkeer naar Armenië vrezende verzoekende partijen vervolging vanwege een Armeense politicus (S. B.) en diens familie omwille van het feit dat hun zoon, die homoseksueel is, een relatie had met één van hun familieleden (notities CGVS S. d.d. 22/02/2021, p. 3 en 6-13; notities CGVS A. d.d. 23/02/2021, p. 3 e.v.).

2.2.6. De Raad wijst er evenwel op dat in de bestreden beslissingen op uitgebreide wijze wordt vastgesteld dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan het door verzoekende partijen voorgehouden asielrelaas, gelet op hun tegenstrijdige, incoherente en weinig overtuigende verklaringen aangaande kernelementen van hun asielrelaas. Meer bepaald wordt gewezen op volgende tegenstrijdigheden in hun opeenvolgende en onderlinge verklaringen:

*“Vooreerst dient er op gewezen te worden dat uw verklaringen tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal met betrekking tot de aanval op jullie zoon in jullie huis in Gumri op 31 maart 2019 niet overeenstemden met de verklaringen die hierover afgelegd werden door uw echtgenote. U verklaarde namelijk dat u uw zoon toen hielp om te ontsnappen aan zijn aanvallers waarna hij naar Echmiadzin vluchtte. U stelde voorts dat de burens tijdens deze aanval de politie gebeld hadden, dat u vervolgens tegenover de politieagenten een verklaring aflegde, maar dat ze u niet wilden helpen (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 22/02/2021, p. 7, 8). Uw echtgenote verklaarde daarentegen echter dat de politie niet ter plaatse is gekomen en dat u ook geen klacht bij de politie hebt ingediend (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal van K. A. (...) d.d. 23/02/2021, p. 4, 5). Ze beweerde voorts dat u uw zoon na deze aanval zelf met de wagen naar Echmiadzin hebt gebracht (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal van K. A. (...) d.d. 23/02/2021, p. 4, 8), wat eveneens in strijd is met uw verklaringen. Toen uw echtgenote op deze tegenstrijdige verklaringen gewezen werd, beweerde ze dat zich toen niet goed voelde, dat ze naar een familielid ging en niet alles gezien heeft (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal van K. A. (...) d.d. 23/02/2021, p. 8). Deze verklaringen bieden evenwel geen aanvaardbare uitleg voor de vastgestelde tegenstrijdigheid. Aangezien u en uw echtgenote zich op dezelfde vervolgingsfeiten beroepen, kan redelijkerwijs immers verwacht worden dat uw echtgenote toch op de hoogte is van dergelijke essentiële elementen in jullie vervolgingsrelaas en dat jullie hierover ook eensluidende verklaringen afleggen.*

*Bovendien bleken zowel uw verklaringen als de verklaringen van uw echtgenote tijdens jullie eerste persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal ook tegenstrijdig te zijn met jullie verklaringen in de vragenlijst van het Commissariaat-generaal, die ingevuld werd op de Dienst Vreemdelingenzaken. U stelde in de vragenlijst namelijk dat de vriend van uw zoon op een bepaald moment zelfmoord had gepleegd waarna zijn familie nog meer woedend werd op uw zoon (zie vragenlijst Commissariaat-generaal, vraag nr. 3.5). Uw echtgenote verklaarde in de vragenlijst eveneens dat de vriend van jullie zoon gestorven was. Hij pleegde zelfmoord of werd vermoord. Daarna werd jullie zoon niet meer met rust gelaten (zie vragenlijst Commissariaat-generaal van K. A. (...), vraag nr. 3.5). Tijdens jullie eerste persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal verklaarden zowel u (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 22/02/2021, p. 8, 11), als uw echtgenote (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal van K. A. (...) d.d. 23/02/2021, p. 6), in strijd met jullie eerdere verklaringen dat de vriend van jullie zoon wel een zelfmoordpoging ondernam door medicatie in te nemen maar dat hij daarna door zijn familie naar Israël werd gebracht voor een medische behandeling. U beweerde dat dit gebeurde na de aanval op jullie huis in Gumri in maart 2019 en dat de familie van J. (...) jullie daarna gedurende enige tijd zelfs met rust liet (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 22/02/2021, p. 8, 10). Toen u en uw echtgenote op deze tegenstrijdige verklaringen gewezen werd, ontkenden jullie in de vragenlijst dergelijke verklaringen afgelegd te hebben (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 22/02/2021, p. 12 en notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 23/02/2021, p. 7), wat geen afdoende uitleg biedt om de vastgestelde tegenstrijdigheden te weerleggen. De verklaringen van u en uw echtgenote werden na het onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken aan jullie voorgelezen en jullie hebben ze ook voor akkoord ondertekend. U en uw echtgenote verklaarden bij aanvang van jullie eerste persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal ook geen opmerkingen te hebben bij het verloop van het onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken (zie notities persoonlijk onderhoud d.d. 22/02/2021, p. 2 en notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal van K. A. (...) d.d. 23/02/2021, p. 2).*

*Wat betreft de aanval op jullie zoon in Hadrut, verklaarde u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal dat hij jullie daarna opbelde. Uw zoon vertelde jullie dat hij na de aanval door de politie naar het ziekenhuis gebracht werd en dat hij vervolgens naar Echmiadzin gevlucht was (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 22/02/2021, p. 3, 9). Uw echtgenote beweerde in haar eerste persoonlijk onderhoud daarentegen aanvankelijk dat u zelf uw zoon ging ophalen in het ziekenhuis in Hadrut en dat u hem vervolgens naar Echmiadzin bracht (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal van K. A. (...) d.d. 23/02/2021, p. 5). Later tijdens hetzelfde persoonlijk onderhoud wijzigde ze dan haar eerdere verklaringen en stelde ze dat jullie zoon zelf naar Echmiadzin is gegaan (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal van K. A. (...) d.d. 23/02/2021, p. 7). Tijdens haar tweede persoonlijk onderhoud kon uw echtgenote merkwaardig genoeg enkel zeggen dat jullie zoon in Hadrut nog problemen kende, maar ze wist niet meer wat er dan juist gebeurd was (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal van K. A. (...) d.d. 23/02/2021, p. 2). U verklaarde tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud nog dat u na de aanval op uzelf, drie dagen na de vlucht van uw zoon naar Echmiadzin, in het ziekenhuis bij de politie klacht indiende tegen uw aanvallers (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 22/02/2021, p. 6). Uw echtgenote dacht dat u toen wel klacht indiende bij de politie, maar ze was er eigenlijk niet zeker van (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal van K. A. (...) d.d. 23/02/2021, p. 6).*

*Dergelijke tegenstrijdige, incoherente en weinig overtuigende verklaringen aangaande feiten die toch betrekking hebben op de kern van jullie asielrelaas, ondermijnen de algemene geloofwaardigheid van jullie beider verklaringen op fundamentele wijze. Van een verzoeker om internationale bescherming mag immers worden verwacht dat hij coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan worden nagegaan of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.”*

Verzoekende partijen kunnen geenszins worden bijgetreden waar zij menen dat dit slechts “zeer minimale tegenstrijdigheden” betreffen die zouden kunnen worden verklaard door het tijdsverloop tussen hun opeenvolgende gehoren bij de Dienst Vreemdelingenzaken en op het Commissariaat-generaal. De Raad is immers van oordeel dat het wel degelijk flagrante tegenstrijdigheden betreffen die bovendien betrekking hebben op kernelementen van hun asielrelaas, met name de problemen van hun zoon waarbij zij ook zelf betrokken zouden zijn geweest en omwille waarvan zij een persoonlijke vrees zouden koesteren. De Raad wijst erop dat van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek op een correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt. Er kan immers in redelijkheid worden aangenomen dat doorslaggevende gebeurtenissen in het geheugen van verzoekende partijen zijn gegrift, zodat hiervan zelfs na het verstrijken van een bepaalde periode een volledig, geloofwaardig en eenduidig verslag kan worden uitgebracht. Tevens kan worden verwacht dat echtgenoten, die, steunend op hetzelfde asielrelaas, hun land van herkomst zijn ontvlucht uit vrees voor hun vrijheid of hun leven, in staat zijn om de feiten die de aanleiding vormden voor hun vlucht op een eenduidige en geloofwaardige manier weer te geven. De beslissing van een persoon om zijn land te verlaten is immers dermate fundamenteel en ingrijpend dat hij of zij normaliter bij machte moet zijn een waarheidsgetrouw verhaal te vertellen met betrekking tot de kern van het asielrelaas (RvS 22 januari 2003, nr. 114.816). Deze flagrante tegenstrijdigheden inzake kernelementen van hun asielrelaas ondergraven dan ook op fundamentele wijze hun beweerde betrokkenheid bij de problemen van hun zoon omwille van zijn homoseksuele geaardheid en hun persoonlijke vrees in dit verband.

Waar zij nog verwijzen naar hun leeftijd en de medische problemen van tweede verzoekende partij, stelt de Raad evenwel vast dat zij nalaten enig medisch attest bij te brengen waaruit kan blijken dat zij omwille van hun leeftijd en/of gezondheidstoestand niet in staat zijn een coherent en consistent relaas naar voor te brengen. Uit het medisch attest dat zij als bijlage bij hun verzoekschrift voegen (bijlage 7) kan zulks althans niet worden afgeleid.

2.2.7. Voorts verwijzen verzoekende partijen nog naar informatie van algemene aard omtrent de situatie in Armenië voor lgbt+-personen. De Raad wijst er evenwel op dat dergelijke verwijzing naar de algemene toestand in hun land van herkomst niet volstaat om aan te tonen dat verzoekende partijen in hun land van herkomst werkelijk worden bedreigd en vervolgd of dat er wat hen betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond, alwaar verzoekende partijen evenwel in gebreke blijven.

2.2.8. Verzoekende partijen kunnen evenmin volstaan met een verwijzing naar de erkenning van hun zoon als vluchteling in België om in hun hoofde een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. Immers moet elk verzoek om internationale bescherming individueel worden onderzocht waarbij rekening



moet worden gehouden met de persoon van de verzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de situatie in het land van herkomst op het ogenblik van het nemen van de beslissing aangaande de aanvraag. Verzoekende partijen brengen geen gegevens aan die ertoe zouden kunnen leiden te besluiten dat zij een gegronde vrees voor vervolging hebben of een reëel risico op ernstige schade lopen louter en alleen op grond van het statuut van hun zoon. De Raad benadrukt dat uit wat voorafgaat is gebleken dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan het asielrelaas van verzoekende partijen, waardoor zij hun betrokkenheid bij de problemen van hun zoon wegens zijn homoseksuele geaardheid en hun persoonlijke vrees in dit verband niet aannemelijk maken. Dient tevens te worden opgemerkt dat verzoekende partijen niet over eenzelfde profiel als hun homoseksuele zoon beschikken. Verzoekende partijen kunnen zich dan ook niet zonder meer steunen op de erkenning van hun zoon teneinde een gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin, dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, aannemelijk te maken.

2.2.9. Inzake de door hen aangehaalde medische problemen wijst de Raad er nog op dat deze geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, waarnaar verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en evenmin met de criteria inzake de subsidiaire bescherming, zoals bepaald in artikel 48/4 van voornoemde wet. Nergens uit hun verklaringen blijkt dat hen de toegang tot de noodzakelijke medische zorgen intentioneel geweigerd zou worden en dat er aldus sprake zou zijn van een intentionele bedreiging van hun leven, vrijheid en/of fysieke integriteit. Zij dienen zich voor deze medische problemen dan ook te richten tot de geëigende procedure.

2.2.10. Verzoekende partijen brengen evenmin documenten bij die een ander licht kunnen werpen op bovenstaande vaststellingen. Naast het reeds hierboven besproken medisch attest dat verzoekende partijen als bijlage bij hun verzoekschrift voegen, legden verzoekende partijen in het kader van hun verzoek om internationale bescherming enkel een kopie van het rijbewijs van tweede verzoekende partij neer (zie administratief dossier, stuk 7, map documenten). Dit document bevat evenwel louter persoonsgegevens die thans niet ter discussie staan en vormt op geen enkele wijze enig bewijs inzake hun voorgehouden asielrelaas.

2.2.11. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het relaas van verzoekende partijen geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan hen de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.12. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissingen heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partijen, waarop zij zich eveneens beroepen teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partijen dan ook niet langer kunnen steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partijen een reëel risico op ernstige schade lopen dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In de bestreden beslissingen motiveert verwerende partij desbetreffend als volgt: *“Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus kan aan een verzoeker om internationale bescherming de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend indien het willekeurige geweld als gevolg van het gewapende conflict in zijn land van herkomst een zodanig niveau bereikt dat er gegronde redenen zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar dit land of, in voorkomend geval, naar de desbetreffende regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980.*

*Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt (zie de COI Focus beschikbaar op de website van het CGVS via de link <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/huidige-situatie-het-kader-van-het-conflict-met-azerbeidzjan-en-deovergave-van-nagorno>), heeft een staakt-het-vuren in de herfst van 2020 een einde gemaakt aan het gewapende conflict tussen Armenië en Azerbeidzjan in Nagorno-Karabach. In september 2022 laaiden de spanningen in het grensgebied van Nagorno-Karabach weer op. Op 14 september 2022 werd een staakt-het-vuren ondertekend. In september 2023 capituleerden de Armeense separatisten van Nagorno-Karabach na een kort offensief van Azerbeidzjan, zonder tussenkomst van de Armeense autoriteiten.*

*Hoewel er nog steeds militaire confrontaties plaatsvinden aan de grens tussen Armenië en Azerbeidzjan, is dit gewapende geweld sporadisch, weinig intensief en beperkt tot grensgebieden. Het aantal burgerslachtoffers van deze grensconflicten blijft beperkt. Tijdens de eerste negen maanden van 2023 vielen er tien doden en elf gewonden onder burgers. We stellen ook vast dat de meeste personen die tijdelijk hun*

*huizen hadden verlaten na de confrontaties op 13 en 14 september 2022, inmiddels naar hun huizen zijn teruggekeerd.*

*Wat u betreft, moet worden opgemerkt dat u uit Gumri komt, een gebied dat niet in de buurt van de voormelde regio's ligt en niet door dergelijke incidenten wordt getroffen.*

*Er dient ook te worden opgemerkt dat er besprekingen zijn begonnen tussen Armenië en Azerbeidzjan om tot een vredesakkoord tussen de twee staten te komen en dat de bijeenkomsten om dit te bereiken zijn geïntensiveerd. In deze context zijn angsten en geruchten over een nieuwe militaire escalatie tussen de twee landen niets meer dan ongegronde speculaties.*

*Gelet op de bovenstaande vaststellingen en na een grondig onderzoek van alle beschikbare informatie moet worden geconcludeerd dat de situatie in de regio waaruit u afkomstig bent, niet beantwoordt aan de criteria van artikel 48/4, § 2 c) van de wet van 15 december 1980, dat bescherming biedt in de uitzonderlijke situatie waarin willekeurig geweld als gevolg van een gewapend conflict een zodanig niveau bereikt dat er gegronde redenen zijn om aan te nemen dat indien een burger zou worden teruggezonden naar het desbetreffende land of in dit geval naar de desbetreffende regio, hij louter door zijn aanwezigheid aldaar zou worden blootgesteld aan een reëel risico op ernstige schade als bedoeld in het voormelde artikel 48/4, §2 c).”* Verzoekende partijen laten voormelde motivering geheel ongemoeid, waardoor deze onverminderd overeind blijft.

In hoofde van verzoekende partijen kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.13. Waar verzoekende partijen aanvoeren dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissingen en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier en dat verzoekende partijen tijdens hun twee persoonlijke onderhoudsop het Commissariaat-generaal de kans kregen om hun redenen van hun verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Armeens. Tijdens hun eerste persoonlijk onderhoud werden zij tevens bijgestaan door hun advocaat. De commissaris-generaal heeft de verzoeken om internationale bescherming van verzoekende partijen op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. X; RvS 28 november 2006, nr. X). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.14. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. X). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoont dat het asielrelaas van verzoekende partijen niet als geloofwaardig kan worden beschouwd, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissingen geenszins in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop zij zijn gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.2.15. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partijen geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengen die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissingen zijn gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partijen noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Artikel 1**

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

**Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig oktober tweeduizend vierentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT